

[Damsgaard.]

jeg, unødigt bidsk i sin argumentation. Vi er dog alle enige om, at vi vil være med til at fremme dette skolearbejde, og at udvalget skal nedsættes. Det arbejde, det gjorde sidste år, og det, det vil gøre fremover, gør det ikke for at genere skolearbejdet, men for at de ting, som er kritiseret, kan blive undersøgt. Viser det sig, at der er hold i denne kritik, er der ingen, der er nærmere til at rette på det end det ærede medlem hr. Horn og mig, for det er os, der har været med til at lave loven.

Det ærede medlem hr. Horn siger, at jeg har rost loven ved nogle møder i sommer. Det er vist rigtigt nok; jeg har heller aldrig lastet den. Jeg finder, at lovens formål er så godt, at vi ikke vil have dens gode omdømme i befolkningen nedsat ved overdreven eller misforstået udnyttelse af lovens bestemmelser. Denne lov og navnlig den del af den, som udvalget skal behandle, aftenskolebestemmelserne, angår så mange mennesker i forskellige aldersklasser og omfatter så meget, at det ikke er underligt, at der har rejst sig kritiske røster. Det mener jeg nu heller ikke er af det onde, hvad jeg har indtryk af det ærede medlem hr. Horn mener. Jeg finder det rimeligt, at der bliver kritiseret, hvis der er grundlag for det. Jeg mener heller ikke, det er af det onde, at befolkningen følger med i dette mangesidede ungdomsskolearbejde og følger det med vågen interesse. Det er det, der har givet sig udtryk i, at man har kritiseret visse ting, og det er denne kritik, mit parti har ønsket at imødegå, fordi vi ser det værdifulde i dette arbejde og i det, loven omfatter.

I øvrigt er jeg enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) i, at det vist må siges at være ufornuddent nu igen at gå ind i en principiel debat om ungdomsskolearbejdet. Det havde vi jo lejlighed til i foråret, og jeg kan derfor nøjes med at henvise til, hvad jeg sagde ved den lejlighed.

Horn: Det ærede medlem hr. Damsgaard må finde sig i, at jeg tillader mig at være bidsk, hver gang der gøres nogen uret. De mennesker, det her drejer sig om, har ikke højt betalte sagførere til at forsvare deres

sag, de har kun folkets egne repræsentanter, og jeg ønsker at forsvare dem ved denne lejlighed. Jeg har ikke noget imod kritik, og jeg er enig med den kontorchef i undervisningsministeriet, som ved et møde har udtalt, at kritik skal være så stærk, at der ikke bliver noget at kritisere. Det synspunkt er jeg helt enig i, og det er derfor, jeg har tilladt mig at fremkomme med nogle bemærkninger til de borgerlige blade, specielt over for Berlingske Tidendes leder den 17. maj 1956. Denne leder opregner forskellige forhandlinger, der har været ført med ministeren, og under hvilke ministeren har afvist den fremkomne kritik og hævdet, at den er uholdbar. Det hedder et stykke nede i lederen — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Den har tværtimod til overflod bekræftet sig“.

Man vil altså påstå, kritikken er blevet bekræftet, at der har været grund til kritik. Jeg har ingen bekræftelse. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen fremkom heller ikke i dag med noget som helst eksempel. Han henviser til, at der har været nogle udtalelser fremme af amtsskolekonsulenter i det første møde. På replikskiftet for lidt siden mellem det ærede medlem og ministeren forstod jeg, at det ærede medlem mente, at der var 3 amtskonsulenter, som havde udtalt sig kritiserende om loven. Jeg tror ikke, det er rigtigt; det ærede medlem må have læst forkert; hans opfattelse dækker ikke realiteten. Det, man har givet udtryk for — sådan har jeg læst avisen — er, at man har været noget usikker over for loven, men der er ingen, der har kunnet påvise, at nogen af lovens bestemmelser gav anledning til misbrug. Hvis loven administreres rigtigt, er dens bestemmelser i orden; det er også det, det ærede medlem hr. Damsgaard har givet udtryk for her og ved møder ud over landet, og det er jeg det ærede medlem meget taknemlig for.

Med hensyn til de sparebestræbelser, der kan være enighed om at gennemføre, har jeg angivet vore synspunkter. Hvis jeg ville være ondskabsfuld, kunne jeg trække nogle af de betragtninger frem, som det ærede medlem gjorde gældende, da vi talte om amtsskolekonsulenterne og om de land-